

بدن

بدن به معنای اندام و تن انسان یا حیوان می باشد که در باب های طهارت، صلاة، حج، تجارت، نکاح، صید و ذباجه و حدود از آن سخن رفته است.

فهرست مندرجات

- ۱ - وضعیت اعضای بدن در زمان تخلی
- ۲ - دست کشیدن بر بدن در غسل
- ۳ - مسّ اسامی متبرکه بدون طهارت
- ۴ - نجاست بدن میت
- ۵ - مسّ بدن میت، بعد از سرد شدن
- ۶ - بدن میت و نجاست عارضی
- ۷ - میزان پوشش ازار برای بدن میت
- ۸ - نجاست بدن کافر
- ۹ - استقبال بدن به سوی قبله در نماز
- ۱۰ - پوشش بدن زن در نماز و غیر نماز
- ۱۱ - آرامش بدن در نماز
- ۱۲ - تکیه گاه سنگینی بدن در نماز
- ۱۳ - منظور از استطاعت بدنی در حج
- ۱۴ - استعمال نوره قبل از احرام
- ۱۵ - ریختن آب زمزم بر بدن قبل از سعی
- ۱۶ - معامله بدن انسان
- ۱۷ - نگاه به بدن همسر
- ۱۸ - نگاه به بدن هم جنس
- ۱۹ - استقبال بدن حیوان در ذبح
- ۲۰ - بدن حیوان حلال گوشت ذبح شده
- ۲۱ - بدن حیوان حرام گوشت ذبح شده
- ۲۲ - توزیع حدّ زنا بر بدن زناکار
- ۲۳ - تقسیم واجبات در لسان فقها
- ۲۴ - بانویس
- ۲۵ - منبع

وضعیت اعضای بدن در زمان تخلی

(۱) مستحب است هنگام تخلی، تمام بدن از دید ناظر محترم، مخفی باشد.
(۲) رو و پشت به قبله قرار دادن مفادیم بدن (سینه، شکم و ران ها) هنگام تخلی حرام است. [۱]

دست کشیدن بر بدن در غسل

هنگام غسل- اعم از ترتیبی و ارتماسی- باید آب به تمام بدن برسد و کشیدن دست بر بدن در غسل، مستحب است. [۲]

مسّ اسامی متبرکه بدون طهارت

به قول مشهور مسّ خطّ قرآن، [۳] اسماء خداوند، پیامبر ان و ائمه‌ی معصومین علیهم السّلام؛ [۴] یعنی رساندن جایی از بدن به آنها برای کسی که طهارت (وضو یا غسل) ندارد، حرام است.

نجاست بدن میت

بدن میت، پس از مرگ و سرد شدن، نجس می‌باشد و نجاست آن قبل از سرد شدن، محلّ خلاف است. اکثر فقها قائل به طهارت آن هستند. [۵] البته پس از اتمام غسل میت، پاک می‌گردد. [۶]

مسّ بدن میت، بعد از سرد شدن

مسّ بدن مرده‌ی آدمی، پس از سرد شدن، موجب **غسل مس میت** می‌گردد. [۷]

بدن میت و نجاست عارضی

در اینکه پاک بودن تمامی بدن میت از نجاستی که **عارض** آن شده پیش از غسل میت، واجب است، یا پاک بودن هر عضو قبل از غسل همان عضو، **واجب** است و یا پاک شدن آن همراه غسل میت، کافی است، محلّ بحث می‌باشد. [۸]

میزان پوشش ازار برای بدن میت

سرتاسری (ازار) در **کفن** باید تمام بدن میت را بپوشاند. [۹]

نجاست بدن کافر

تمام بدن کفار غیر اهل کتاب و نیز بنا بر قول مشهور، کفار اهل کتاب، حتی **مو** و **ناخن** آنها نجس است. [۱۰] [۱۱]

استقبال بدن به سوی قبله در نماز

واجب است در نماز، جلوی بدن به سمت قبله باشد. [۱۲]

پوشش بدن زن در نماز و غیر نماز

بر زن واجب است در نماز، تمام بدن خود را- جز **وجه** و **کفین** و **قدمین**، با اختلافی که در مورد **باطن** قدمین (کف پا) وجود دارد- بپوشاند. [۱۳] در غیر نماز نیز- جز برای **همسر** و دیگر **محارم**- حکم چنین است.

آرامش بدن در نماز

آرامش بدن در **اذکار** و افعال واجب نماز، واجب است و در اذکار مستحب آن، اختلاف می‌باشد. [۱۴]

تکیه گاه سنگینی بدن در نماز

مستحب است در حال قیام، سنگینی بدن روی هر دو پا باشد. [۱۵]

منظور از استطاعت بدنی در حج

استطاعت بدنی به معنای توانایی داشتن و سلامت جسمانی از انواع **استطاعت** است. [۱۶]

استعمال نوره قبل از احرام

نظافت بدن به استعمال **نوره** و مانند آن پیش از **احرام**، مستحب است. [۱۷]

ریختن آب زمزم بر بدن قبل از سعی

مستحب است **حاجی** پیش از **سعی**، از آب **زمزم** بنوشد و مقداری نیز بر بدنش بریزد. [۱۸]

معامله بدن انسان

بدن انسان، **مال** محسوب نمی‌شود؛ از این رو خرید و فروش آن **جایز** نیست.

نگاه به بدن همسر

زن و **شوهر** می‌توانند به تمام بدن یکدیگر **نگاه** کنند.

نگاه به بدن هم جنس

انسان می‌تواند بدون **قصد** لذت بجز عورت به بدن محارم خود نگاه کند چنان‌که این حکم درباره‌ی نگاه هر یک از مرد و زن به **همجنس** خود، جاری است. [۱۹]

استقبال بدن حیوان در ذبح

رو به قبله بودن قسمت جلوی بدن حیوان، هنگام ذبح یا نحر، واجب است. [۲۰]

بدن حیوان حلال گوشت ذبح شده

حیوان **حلال گوشت** ی که به طور **صحیح**، ذبح یا نحر شده گوشتش **حلال** و بدنش پاک است؛ [۲۱]

بدن حیوان حرام گوشت ذبح شده

اگر حیوان **حرام گوشت** ی- بجز **سگ** و **خوک**- ذبح شرعی شود، گوشتش حرام، لیکن به قول مشهور، بدنش پاک است. [۲۲]

توزیع حد زنا بر بدن زناکار

حد نازبانه- بجز **سر**، صورت و **عورت**- بر تمام بدن **مردزنا** کار، توزیع می‌شود و بر یک عضو، متمرکز نمی‌شود. [۲۳]

تقسیم واجبات در لسان فقها

در کلمات فقها از واجباتی که متعلق آنها بدن انسان است، مانند نماز، به **واجبات بدنی**، در مقابل **واجبات مالی**، تعبیر شده است. [۲۴]

پانویس

- ↑ جواهر الکلام، ج ۲، ص ۶ - ۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۲، ص ۱۰۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۲، ص ۳۱۴.
- ↑ مستمسک العروة، ج ۳، ص ۴۳ - ۴۵.
- ↑ مستمسک العروة، ج ۱، ص ۲۲۶.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۵، ص ۳۱۱.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۳.
- ↑ التنقیح (الطهارة)، ج ۸، ص ۲۳۱.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۶۲.
- ↑ مستند الشیعة، ج ۱، ص ۱۹۷.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۶، ص ۴۱ - ۴۲.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۱۰۱.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۸، ص ۱۶۲ - ۱۷۱.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۱، ص ۶۴۱ - ۶۴۲.
- ↑ توضیح المسائل مراجع، ج ۱، ص ۵۶۵ م ۹۷۷.
- ↑ العروة الوثقی، ج ۲، ص ۴۵۲.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۸، ص ۱۷۵.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۱۹، ص ۴۱۱.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۲۹، ص ۷۱.
- ↑ مستمسک العروة، ج ۵، ص ۲۲۵ - ۲۲۶.
- ↑ توضیح المسائل مراجع، ج ۲، ص ۴۹۹ م ۲۵۸۳.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۲۶، ص ۱۹۹ - ۲۰۱.
- ↑ جواهر الکلام، ج ۴۱، ص ۲۶۱.
- ↑ الحدائق الناضرة، ج ۲۲، ص ۴۳۵.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۲، ص ۸۰ - ۸۳.

رده‌های این صفحه: حج | طهارت | فقه | نماز